

59374

Mag. St. Dr.

kat.komp.

*Tractatus Alberti Leo: Conclusiones ex universa
Philosophia Aristotelica.*

D
C

VM

M.
Phil

AL

InA

A

Biblioteka Jagiellońska

stdr0005492

Conduccion et universa Philosophia Aristotelica

cl. M. M. Dr.

IN NOMINE DOMINI, AMEN.

CONCLVSIONES

Ex

VNIVERSA PHILOSOPHIA

ARISTOTELICA,

Ad mentem

Diui THOMÆ Doctoris Angelici

PRÆSIDENTE

M. BASILIO PLASZCZEWSKI,

Philosophiæ Doctore, Collega Maiore, Regio,

& Cursus Vladislauiano Philosophici

nec non linguæ Græcæ

Professore.

Ad Ecclesiam S. ANNÆ Canonico

AB

ALBERTO IOSEPHODZIELSKI,

Artium Liberalium & Philosophiæ

BACCALAVREO.

Ad Disputandum

In Alma Vniuersitate Cracouiensi

Publicè

PROPOSITÆ.

Anno Dñi MDCLXXXVI. Die 29. Iunij

CRACOVIAE, Typis Francisci Cezary, S. R. M. Illustr. ac Rndiss. Dñi Episc. Crac.
Ducis Seueriæ, Necnon Schol. Nouoduorfe, Typogr.

In Gentilitium Stemma
Illustrissimæ Domûs WALEWSCIANÆ.

Vicinam Phœbo credas hanc esse COLVMNAM
Tangit sidereas vertice nempe plagas.
Cernitur in fuleris hæc Orbi innixa Polono
Hinc sibi perpetuum destinat alta decus.
De lapidum gemmis facta est, portatq; Coronam
Quæ clarè Lechico semper in Orbe micat.
Hanc LEO magnanimus bellaci protegit ense
Firmior ut maneat WALEWIANA DOMVS.

Illustris & Magnificæ Dominationis Tux
Obsequentiſſimus Filius
ALEXANDER WALEWSKI Poſeſſor Alumnus.

ILLUSTRI & MAGNIFICO DOMINO,
D. IOANNI FRANCISCO
DE WALEWICE,
W A L E W S K I.

Dapifero Palatinatûs Siradiensis.

DOMINO MECOENATI AMPLISSIMO.

Qppressa ingenti laborum pondere, & inter tot aduersariorum turbines posita Iagiellonici Peripathi sparta, unde suo conuenientiùs prouideret robori, integritati, & perennitati non inuenit, nisi ad Tuam Gentilitiam confugeret **COLVMNAM** Illustris & Magnifice Domine Mecenas Amplissime. Nouerunt enim perbellè Stagiritici edificij Pergama sibi non defuturum ex Tua fortissima Basi fulcimentum, quod & Serenissimo Reipublica Polonia Cælo fortissima supposuit brachia, & labenti Patriæ Atlantes indefessos subministravit. Quoties infesta hostilium telorum, & grauissima incursionum pondera, iam iam ad interitus rudera lassatum Poloniae Polum inclinârunt, toties fortissima **WALEWSCIANA COLVMNA** eò firmitus stetit, quò magis magnanimus **LEO**, Martio munitus acinace, eandem veloci passu sustentare cucurrit. Plena sunt Historicorum monumenta, quomodo in Ecclesiarum Basilicis Basilica verè hæc **COLVMNA** Basim agens indefessam, zelosissimæ Religionis putcherrimo eminebat fastigio: quomodo in Togato Senatûs Sarmatici Areopago, ne vis consilij expertis mote rueret suâ, incredibili planè robore & decore Patriam fulciebat: quomodo dum horridus Bellona impetus, hinc Otthomannicæ Luna inuisos aspectus nefandumq; sanguinis diluuium, hinc Moschouitici Draconis furores, & grauissimam tot Regnis rabiem, hinc Finnozum impijssimum Leonem aduersus Polonos commoueret, stetit hæc **COLVMNA** Illustrissimæ **WALEWSCIANÆ FAMILIÆ** tanquam Marpesia cautes, Capitoliq; immobile Saxum; stetit ad illam Magnanimus **LEO** è vultu suo Maiestatem diffundens eò augustior, quò magis horridus, Otthomannicæq; oppositus Luna, vel solo aspectu impetus hostiles fugans. Quidni ergo pro tot admirandis in Rempub: meritis adhuc victrici lauru coronari non debeat? immò coronatus hic Vestre Hercules labor **COLVMNÆ**, impauidi generositas **LEONIS**, Martiq; dexteritas acinacis, quot onera Reipub. Ecclesiæ, Patriæq; sustentârunt, tot Coronas Ciuicas, Senatorias, Martias, Nauales, sortiri merebantur. Apage hinc superbi Alcide Gaditana Columna, vna inter omnia Orbis miracula, **W A L E W S C I A N A COLVMNA** admiranda, sufficit contemplanti. Leguntur in illa perpetui Maiorum characteres, quos & doctior **W A L E W S C I A N Æ** Palladis Calamus, & fortissimus eiusdem Heroica Domûs ensis post sustentatos barbarorum impetus insculpsit. **PLVS VLTRA** hic immortalis virtus inscribit, & inuisa hostium barbaries semper experta est; ubi **COLVMNA** hæc felicissimè stetit, barbaris interdixit **NON PLVS VLTRA**. Infixa hæc Sarmaticis limitibus à tot sæculis, ut firmitus Lechicus Orbis staret. Assurrexit postmodum propagata per tot Illustrissimas consanguineas Stirpes Illustrissimæ Domûs huius series, in Archipræsuleas Mitras, multiplices Episcopales Tiaras, præcelsas Senatorum Cuvules, Insignes Vexilliferorum & Ensiferorum Titulos, præstantissimas Heroicorum animorum Virtutes. Properauère huc felici & secundo passu, magna olim in Lechico Orbe Nomina Illustrissimi & Magnifici Domini **NICOLAI, IACOBI, MARTINI, SIGISMVNDI, STEPHANI, IOANNES, ROSCISLAI, WALEWSCHII**, Vexilliferi & Succamerarij Siradienses, Castellani Lancienses, Viri insigni grauitate, graui Authoritate, fortunatâ dexteritate, eruditione & virtute conspicui, nescientes virtutum suarum terminum. Veneror hic silentio Illustrissimum Dominum **ADAMVM WALEWSKI**, Castellanium Olbiesensem, Parentem Tuum, iustissimum in Castris, Tribunalibus, Generalibus Regni Comitibus, publicis priuatissq; consilijs Areopagitam, insignem virtute & armis virum, fortem Patriæ Achillem. Quid dicam? ubi recentiores memoria occurrunt Illustris & Magnifici Domini Nepotes Tui **STANISLAI WALEWSCHII** Vexilliferi Siradienses, **IOANNES, SIGISMVNDI**, Lechici Orbis splendores, grandi & generoso animo insignes

signes, qui unitam virtutem ita fecere fortissimam, ut nulla lubrici Martis acies fixos, ac optime ad Gentilitiam COLUMNAM firmatos dimouere possit. Non commemoro hic per omnes Maiorum gradus in Lechico Orbe Illustrissimam huius Familiae Seriem, quae cum longe sublimior sit ingenio meo, illam modesto potius veneror silentio. Satis Diuinâ benedictione abundas Illustris & Magnifice Domine, quando hac Illustrissima Familia ex Te ipso maximum sumit incrementum; videt Lechicus Orbis Perillustrem & Reuerendissimum Dominum Filium Tuum MARTINUM WALEWSKI, Canonicum Gnesnensem, Praepositum Insulatum Lascensem, Virum secundum Cor Dei, ardentissimum Orthodoxae fidei Zelatorem, tot dignitatibus & praesentibus ornatum, dignum Caelo Insulatum, fortissimum ad Ecclesiam Dei Leonem, gratissimum, quia primogenitum Deo à Te oblatum Sacrificium. Videt alterum Filium Tuum Religiosissimum & Admodum Reuerendum Dominum PREMISLAVM WALEWSKI, vel ideo Sacri Ordinis Cisterciensis Clarae Tumbae Professum, quia virtute, pietate, eruditione, zelo Verbi Diuini clarum, firmam Ecclesiae Columnam, qui ut eò melius & liberiùs aeternae gloria auspicaretur cursum, sponte seipsum intra sacra Religionis limina seruitio Diuino addixit. Habes & aliam Carissimam Sobolem, cuius iuuenilès annos, ideò in Alma Vniuersitate nostra Palladi consecrasti, ut ibi modò intra sacros Pieridum Choros, Apollineum scandens Parnassum, Tullianæq; eloquentiae gustans riuos, virtute, pietate, timore Dei, & sapientiâ imbueretur, paulò post inter arma & acies galeatos inter Milites Maiorum suorum. & Tua sequendo vestigia magnanimitate pectoris, & generositate animi fortis, Bellona & Martis studiis decertatura, ex qua deinceps firma Ecclesiae & Patriae assurgant Columna. Exeste hinc commentitij Rhodi Solis Colossi, WALEWSCIANA COLUMNNA, & ad Solis iustitiae aras erecta est, & tot Illustrissimarum Familiarum affinitatibus, Heroibus, Senatoribus, Ducibus vicina, nunquam moritura gloria immortale continet decus. Exeste resonantes Memnonis statua, muta hic estis, ubi tot virtutum, & Heroicorum operum, vniuersum per Orbem, omnium permulcet aures harmonia COLUMNNA WALEWSCIANA tot annorum lustris stat firmissima, Ecclesiae & Patriae infractum addens fulcrum. Pretiosa profectò Gentilitia hac COLUMNNA è pretiosis contexta lapidibus, videre in illa est Smaragdus, & fulgentes uniones, Tua nempe Illustris & Magnifice Domine grauitatis & generositatis indices, videre Sardios lapides, iustitiae gemmas: Iaspides, subditorum amorem: Adamantes bellicae fortitudinis robur: videre Carbunculos, Aleatorias, Sapphiros, Topazios, Chrysolytos, quae omnia vigilantissimum Te Herculem, fulcientem Patriam Scipionem, constantissimum pro augmento Sacrarum Aedium Constantinum, zelosissimum honoris Dei Promotorem denotant. Non hic ego Tua encomia, non illustrem tot immortalibus factis vitam, breui compendio concludere valeo; non merita in Patriam, in dies in omnium oculis crescentia, quae nulla unquam delebit temporum obliuio, hebetatus calamus meus conscribere potest. Loquantur ipse Domus DEI, miraculis plena Sacraia, quibus Tu firmum extitisti fulcrum. Loquatur non modò Syriacensis, sed vniuersus Lechicus Orbis, qui Te grauissimum in Consilijs dandis Catonem, magnanimum Lechici Orbis Themistoclem, immobilem animo Heroem, validissimam Ecclesiae & Patriae COLUMNAM deprædicat. Validior igitur ut mihi in Stagyreæ Academia nostra Athletica fortitudo contingat, meritò ad Tuam Illustris & Magnifice Domine biennali Cursus Philosophici passu accurro COLUMNAM Triumphum mihi nunquam ominari non possum, cum ibi ad coronatam metam tot triumphantium Heroùm Philosophicum sisto gradum, ubi Triumphalis COLUMNÆ Tuæ Atlas Lechico se præsentat Orbi: nec Tu ab ea me remouebis, qui ad Tuam Gentilitiam COLUMNAM currentibus aureis ubiq; & cuiq; vir es. Prodeat ergo felici omine sub nomine Tuo Illustris & Magnifice Domine ex Academi umbris, in apricum Tui Atlantis Gentilitij Stagiritæ noster, non umbrosus, sed serenus à decore COLUMNÆ TVÆ, quæ verè FVLGIT & ORNAT, & à magnanimitate LEONIS TVI euasurus. Stet ad omnem immortalitatem tot Illustribus gestis Clara, & Triumphalis perennatura gloria WALEWSCIANA COLUMNNA, omnes aduersitatum procellas & tempestates contemnens: & quot hic literata vota tenuioris ingenij scripsit Minerua, tot Tibi Illustris & Magnifice Domine in illa Diuinarum gratiarum, victoriarum, virtutum, & felicissimorum successuum exsculpantur icones. Ita voueo & precor.

Illustris & Magnificæ Dominationis Tuae

Seruus humillimus

ALBERTVS IOSEPHVS DZIELSKI,
AA. LL. & Philosophiæ Baccalaureus.

In Nomine Domini, Amen.

CONCLVSIONES

Ex Vniuerſa Philoſophia Ariſtotelica,
ad mentem D. THOMÆ Doct̃oris Angelici.
Ex Scientia Rationali.

I.

Logica Artificialis, ad alias Scientias, in eſſe perfecto acquirendas, neceſſaria eſt, neceſſitate ſuppoſitionis: diuiditurq; in Docentem, quæ eſt verè & propriè ſcientia ſpeculatiua; & vtemem, quæ per quandam ſimilitudinem eſt ars: vtriuſq; eſt vnus idemq; realiter habitus.

II.

Formale & adæquatum Logicæ Obiectum eſt Ens Rationis poſitium, vt conſequitur operationem intellectûs: operationes verò intellectûs quatenus dirigibiles, ſunt tantum materia, cui Logica applicat formam definiendi, diuidendi & argumentandi.

III.

Ens Rationis Logicum datur de facto, per operationem intellectus humani; habens eſſe ſolum obiectiue in intellectu, quod licet Diuinus & Angelicus intellectus cognoscat, non facit tamen.

IV.

Natura Vniuerſalis licet non diſtinguatur à ſuis inferioribus, diſtinctione ex natura rei, ante operationem intellectûs; diſtinguitur tamen ab iſſdem ratione ratiocinatâ: ad cuius rationem non requiritur vlla aptitudo poſitiua ad eſſendum in multis. Fit verò Vniuerſale Logicum per ſimplicem comparationem intellectûs; atq; diuiditur in Genus, Speciem, Differentiam, Proprium & Accidens.

V.

QVando Genus definitur prædicari de differentibus Specie in quid; tum temporis definitur secunda intentio generis in concreto, & non natura realis secundum suam entitatem. Requirit verò genus Logicum ad sui conseruationem plures Species.

VI.

Species prædicatur de numero differentibus in quid; cuius diuisio in prædicabilem & subijcibilem, non est in diuersas res, sed in diuersos modos, quibus habet diuersos respectus eius ad superiora & inferiora. Hæc potest conseruari in vnico indiuiduo, etiam iuxta illam naturam, quæ secundum se habet vnicum indiuiduum tam actu quàm potentiâ, qualis est natura cuiuslibet Angeli.

VII.

Differentia prædicatur de multis in quale essentialis; diuiditurq; in communem, propriam, & maximè propriam, respiciens plura inferiora Speciei, quam constituit.

VIII.

Proprium est prædicabile secundum quartam sui acceptionem per ordinem ad indiuidua suæ Speciei, & prædicatur de pluribus accidentaliter & necessariò; nulloq; modo diuelli potest à suo subiecto cui inest ad permanentiam mutuam.

IX.

Accidens est Vniuersale respectu subiectorum, quibus contingenter adest & abest, absq; vlla illorum corruptione.

X.

Prædicamentum substantiæ est ens per se completum; diuiditur autem substantia in primam, quæ neq; est in subiecto, neq; dicitur de illo; & in secundam, quæ licet non sit in subiecto, dicitur tamen de illo; quarum prima est magis substantia quàm secunda; accidentibus prior, omnia entia per se, finita, & completa comprehendens, præter Deum.

XI.

Cvm Quantitas Prædicamentalis sit Accidens extensuum substantiæ, ideo essentia illius consistit in extensione partium in ordine

dine ad totum: diuiditur autem in Continuum & Discretam. Qualitas verò in quatuor Species.

XII.

Relatio est ens reale per se ad aliud: Specificatur tam à fundamento quàm à termino: terminatur verò ad relatiuum; vbi licet multiplicentur termini eiusdem Speciei, non tamen relationes. Sex vltima prædicamenta sunt formæ accidentales intrinsecæ ex aliqua adiacentia rei extrinsecæ.

XIII.

Quemadmodum Propositio simpliciter nequè est determinatè vera, nequè determinatè falsa; ita & propositiones de futuris contingentibus ante determinationem causæ primæ, nequè sunt determinatè veræ neque falsæ, nisi contingenter.

XIV.

Demonstratio rectè diuiditur in Propter Quid, & Propter Quia; per quarum priorem generatur perfecta scientia, imperfecta verò per posteriorem.

XV.

De essentia Scientiæ perfectæ est certitudo & veritas, tanquam passio consequens essentiam illius: cum qua in eodem intellectu de eodem obiecto opinio & fides stare non possunt.

Ex Scientia Naturali.

I.

Scientia Naturalis Speculatiua pro Obiecto formali adæquato considerat ens mobile radicaliter sumptum: abstrahendo ab omni materia sensibili, particulari, non tamen communi.

II.

Compositi substantialis principia generationis sunt materia, forma & priuatio: compositionis verò materia & forma.

III.

Materia prima est pura potentia, omnem excludens actum: existens ratione formæ: ad quam in actum dicit appetitum.

IV.

Omnes formæ substantiales, præter formam hominis, educuntur de potentia materiæ; accidentales verò comproducentur cum suis subiectis; quibus sunt connaturales: quæ plures sicut naturaliter non possunt informare vnā numero materiam; ita vna plures materias, etiam Diuinitus.

V.

Priuatio formaliter habetur per non esse formæ, estque principium rerum naturalium in fieri, realiter distinctum à forma generanda quā priuat.

VI.

Totum compositum substantiale constituitur ex materia & forma, à quibus solā ratione distinguitur: quarum vnio, non est entitas realis, sed tantum formalitas connotatiua.

VII.

Causa prima immediatè concurrir ad producendum effectum cum causa secunda: qui vnus effectus licet supernaturaliter produci possit à pluribus causis totalibus; naturaliter tamen non item.

VIII.

Deus licet possit perfectiorem creaturam producere aliā creaturā in infinitum; tamen infinitum dari absolutè loquendo est impossibile. Continuum verò non est compositum ex solis indiuisibilibus.

IX.

Plura corpora in vno loco esse non possunt naturaliter, nec vnum corpus in pluribus locis circumscriptiue.

X.

Mundus factus est in tempore, neque tamen implicabat eum fuisse ab æterno. Cæli constant materiā & formā, quanquam materia illorum diuersa à sublunari.

XI.

XI.

Subiectum generationis substantialis est sola materia prima, ad quam in corruptione substantiali fit resolutio: quam non intendit per se natura particularis.

XII.

Meteororum causa materialis remota est terra & aqua: proxima autem vapor & exhalatio: efficiens, astra cum suis motibus: finalis, fertilitas, purgatio aeris, & ipsemet DEVS; ut ex his quae fiunt & facta sunt bonitas illius infinita appareat.

XIII.

Anima una tantum est in uno quoque viuentis indiuisibilis: quinque potentias realiter à se distinctas continens.

XIV.

Intellectus humani voluntate simpliciter nobilioris Obiectum adequatum est verum in tota sua latitudine: atque agens, & possibilis realiter inter se distinguuntur.

XV.

Voluntas humana, intellectu secundum quid est perfectior, considerans primario bonum, secundario vero malum, est libera in suis actibus.

Ex Scientia Transnaturali.

I.

Metaphysica Scientia, pure speculatiua, atque simpliciter & proprie dicta sapientia; habet pro adequato Obiecto Ens ut Ens.

II.

Entis ut Entis attributa sunt vnum verum, bonum; sola ratione ab Ente distincta.

III.

Essentia & existentia distinguuntur inter se realiter tanquam res à re: quam existentiam habent etiam accidentia distinctam realiter ab existentia substantiae.

IV.

Naturali ratione non quidem à priori, sed à posteriori demonstrari potest DEVM esse vnum, infinitum, simplicissimum, immensum, ubique praesentem, atque omnium entium Vniuersalissimum, ac principalissimum Ens. Cui ab omni ente creato honor & gloria tribuatur in aeternum.

Sub Felicissimis Auspicijs,

Magnifici, Perillustris, & Adm. Reuerendi Domini.

D. M. S A M V E L I S

FORMANKOWIC

I. V. DOCTORIS & PROFESSORIS,

Prothonotarij Apostolici Collegi-

atæ SS. Omnium Crac: Custo-

dis, Curati Premykouiensis,

Contubernij Jagelloniani

P R O V I S O R I S,

Studij Vniuersit: Crac: Generalis

R E C T O R I S.

s,
ini.

S
IC
RIS,
legi-
to-
s,

ralis

